

ВІЛЬГЕЛЬМ РІХАРД ВАґНЕР

Wilhelm Richard Wagner

(22 травня 1813 – 13 лютого 1883)

Видатний німецький композитор, диригент, теоретик музики, новеліст, відомий в першу чергу завдяки його операм, або "музичним драмам", як пізніше він почне їх називати. Ваґнер почав навчатися музиці

в 1828 році у Теодора Вайнліґа – кантора церкви Святого Фоми. З

1831-го – студент в університеті м. Лейпціґ. У 1833-1842 рр. вів неспокійне життя, часто нужденне. Працював театральним хорм

ейстером у Маґдебурзі, потім в Кеніґсберзі і Ризі, де був диригентом музичних театрів

. Жив у

Норвегії, Лондоні і Парижі, де написав увертюру «Фауст» і оперу «Летючий голландець».

У 1842 тріумфальна прем'єра опери «Рієнці, останній з трибунів» у Дрездені заклала

фундамент його слави. Роком пізніше Ваґнер став королівським саксонським Хофкапельмейстером. У 1849 Ваґнер брав участь в Дрезденському травневому повстанні і після поразки переїхав у Цюріх, де написав лібрето тетралогії «Каблучка Нібелунгів», музику її перших двох частин («Золото Рейну» і «Валькірія») і оперу «Трістан і Ізольда».

У 1864 Ваґнер, добившись прихильності баварського короля Людвіга II, який оплачував його борги і підтримував його і далі, переїхав до Мюнхена, де написав комічну оперу «Нюрнберзькі мейстерзінгери» і дві останні частини «Каблучки Нібелунгів»: «Зіґфрід» і «Загибель богів». У 1872 в Байреїті відбулося встановлення фундаментного каменя для Будинку фестивалів, який відкрився у 1876, де і відбулася прем'єра тетралогії (13-17 серпня 1876 року). У 1882 в Байройті була поставлена опера-містерія «Парсіфаль». У тому ж році Ваґнер виїхав за станом здоров'я до Венеції, де помер у 1883 від серцевого нападу.